

620

UCHWAŁA Nr 386 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1952 r.

w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Kolei.

§ 1. W tymczasowym statucie organizacyjnym Ministerstwa Kolei, stanowiącym załącznik do uchwały Nr 59 Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-22, poz. 267, z 1952 r. Nr A-9, poz. 79 i Nr A-16, poz. 186) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się:

- a) po wyrazach: „Gabinet Ministra” wyrazy: „Zarząd Polityczno-Wychowawczy”,
- b) po wyrazach: „Departament Kolei Dojazdowych”

wyrazy: „Główny Inspektorat Bezpieczeństwa Ruchu”;

2) po § 2 dodaje się nowy § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Zarząd Polityczno-Wychowawczy składa się z: Wydziału Organizacyjnego, Wydziału Propagandy.”;

3) w § 5 wyrazy: „Wydziału Młodzieżowego” zastępuje się wyrazami: „Wydziału Programów i Metodyki” oraz skreśla się wyrazy: „Zespołu Inspektorów”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

621

UCHWAŁA Nr 392 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1952 r.

w sprawie powołania Instytutu Balneoklimatycznego.

Na podstawie art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. Powołuje się instytut naukowy pod nazwą „Instytut Balneoklimatyczny”, podległy Ministrowi Zdrowia.

§ 2. Celem Instytutu jest nadawanie postępowego kierunku badaniom naukowym w zakresie profilaktyki i lecznictwa uzdrowiskowego, a ponadto wszechstronne wykorzystanie dla potrzeb służby zdrowia Polski Ludowej zdobyczy naukowych w tej dziedzinie, w szczególności zdobyczy przodującej nauki Związku Radzieckiego.

§ 3. Do zakresu działania Instytutu należy planowanie i koordynacja badań naukowych w zakresie profilaktyki i lecznictwa uzdrowiskowego, jak również bezpośrednie prowadzenie prac naukowo-badawczych w tym zakresie.

§ 4. 1. Siedzibą Instytutu jest m. Poznań.

2. Instytut może za zgodą Ministra Zdrowia posiadać oddziały oraz placówki pomocnicze także w innych miejscowościach.

§ 5. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 6. Środki potrzebne do wykonania planowych zadań Instytutu przydzieli mu Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia.

§ 8. Instytutowi nadaje się statut stanowiący załącznik do uchwały.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Nr 392 Rady Ministrów z dnia 14 maja 1952 r. (poz. 621).

STATUT INSTYTUTU BALNEOKLIMATYCZNEGO

§ 1. 1. Instytut Balneoklimatyczny, zwany dalej w skróceniu „Instytutem”, działa na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 14 maja 1952 r. w sprawie powołania Instytutu Balneoklimatycznego (Monitor Polski Nr A-44, poz. 621) oraz na podstawie niniejszego statutu.

2. Siedzibą Instytutu jest m. Poznań. Instytut może za zgodą Ministra Zdrowia posiadać oddziały terenowe oraz placówki pomocnicze.

3. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Zdrowia.

§ 2. 1. Instytut jest organem opiniodawczym Ministra Zdrowia w zakresie profilaktyki i lecznictwa uzdrowiskowego. Instytut planuje, organizuje i prowadzi badania naukowe w zakresie profilaktyki i lecznictwa uzdrowiskowego w zdrojowiskach, stacjach klimatycznych i kąpieliskach morskich, a ponadto koordynuje prace innych placówek naukowych i społecznych zakładów służby zdrowia w tym zakresie.

2. Do zadań Instytutu należy w szczególności:

- 1) opracowywanie centralnych planów badań naukowych w zakresie profilaktyki i lecznictwa zdrojowego i klimatycznego,
- 2) nadzorowanie i koordynowanie prac naukowo-badawczych, związanych z działalnością Instytutu, a prowadzonych przez placówki naukowe, podległe poszczególnym ministrom — w zakresie zleconym przez tych ministrów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia,
- 3) prowadzenie badań naukowych nad prawidłowym wykorzystywaniem leczniczych bogactw zdrojowych i warunków klimatycznych kraju,
- 4) opracowywanie oraz ocena naukowa metod leczenia uzdrowiskowego, jak również ustalanie zasad praktycznego stosowania tych metod w służbie zdrowia,
- 5) projektowanie nowych oraz ocena istniejących urządzeń uzdrowiskowych i fizykoterapeutycznych,
- 6) opracowywanie na podstawie badań naukowych zasad organizacji i wzajemnej współpracy uzdrowis-